

Posudek na diplomovou práci

K teorii narativní počítačové hry

Vypracoval: Jan Olšan

Autor v předkládané práci tematicky navazuje na své vlastní analýzy, předložené v práci bakalářské. Základní otázka, která jeho uvažování vede, je následující: jaký specifický typ narace je charakteristický pro to, co označuje jako narativní počítačová hra, a jakým způsobem se tato narace liší od jiných narativních forem? Hned v úvodu je vyslovena předběžná teze, podle níž herní a narativní prvky v rámci narativní hry vytvářejí „novou formu, a ne pouhý hybrid narativu a počítačové hry s dvojakou či dualistickou podstatou“ (str. 8). Zbytek práce je potom pokusem tuto tezi osvětlit a doložit.

Fenomén narativní hry je analyzován na konkrétních příkladech, především na příkladu hry Albion. Oceňme autorovu schopnost seznámit laického čtenáře srozumitelně se specifiky dotyčné hry (byť se mi zdá, že jejím „převyprávěním“ by se mohlo strávit o něco méně času). Navíc autor jaksi *en passant* v této části formuluje několik vlastních pojmů, především pojem „herního světa“, jenž představuje jakýsi analogon světa fikčního, jak jej zná literární teorie. Herní svět je podle autora prostorem, ve kterém se stýká simulační a narativní složka hry.

Na základě této předběžné analýzy – a také na základě analýzy kontrastní, v níž je počítačová hra porovnávána s principem kinoautomatu a nelineárních textů a filmů (např. *Lola běží o život*) – se autor propracovává k vlastní definici specifčnosti narativní počítačové hry. Ta je předložena na str. 49 – narativní hra je útvar, v němž je hra a vyprávění propojena tak, že z vyprávění je přejata situace konfliktu a ze hry pojetí aktéra. Nakolik to mohu posoudit, jde o definici dosti přesvědčivou (navzdory zbytečně skromným následujícím větám, v nichž se ji autor ihned snaží oslabit).

Souhrnně vzato lze říci, že autor v předložené práci osvědčuje všechny schopnosti, které prokázal již v práci bakalářské: schopnost jasně uvažovat, samostatně formulovat otázky (tedy nekompilovat pouze sekundární literaturu) a hledat na ně odpovědi. Jedinou otázkou pro mě je, jaký přínos tato diplomová práce oproti bakalářské práci představuje, a to i přesto, že se v ní postupně dospěje k nové definici. Co se například týče práce se sekundární literaturou, mám pocit, že je využita spíše *ad hoc*, aby se vůbec něco citovalo (Huizinga na str. 49, Propp na str. 44). Ve své předcházející práci, zdá se mi, autor postupoval soustředěněji. Z tohoto důvodu vážám mezi jedničkou a dvojkou – rozhodnutí nachávám na komisi v závislosti na průběhu obhajoby.

Praha, 5. 9. 2013    Josef Fulka